

Bones

Festes

a

Tots

Num. 118 - Año 10
Agramunt, Diciembre de 1973

Sió

Mossèn Sabaté, greu en un accident

El dissapte dia 8, en la carretera que va de la nostra vila a Tàrrega comarcal 240, resultà ferit greu el que és rector i arxipreste d'Agramunt, senyor Francesc Sabaté i Mir en un accident d'automòvil en el que resultà mort el seu familiar Miquel Sabaté, al colisionar el cotxe que aquest conduïa amb el de Josep M.ª Ricard. L'accident, segons les nostres informacions es produí en el canvi de rasant i corba prop de l'encreuament de Montfalcó. Interessats per l'estat de mossèn Sabaté ens assabentem que sofreix varies fractures i que el seu estat general, si bé no és desesperat, requereix especial assistència mèdica. Amb aquest motiu han estat molts els agramuntins que davant aquest fet han palesat, una vegada més, l'estima que professem al nostre senyor Rector, que tants anys porta al davant de la nostra parròquia i des d'on ha donat mostres paleses d'eficàcia i sobre tot, de santa vocació en l'exercici del seu ministeri. «SIÓ», en aquest número, vol fer constar, d'una manera expressa, el seu sentiment enfront aquest contratemps, com també la seva estima per una persona de tant predicament entre nosaltres des del seu lloc de comandament de les ànimes.

AVISO A LOS SUSCRIPTORES FORASTEROS

Recordamos a los Sres. Suscriptores forasteros, la conveniencia de abonar la suscripción mediante algún familiar o amigo residente en Agramunt. Si no les es posible esta modalidad; pueden enviar su importe —100 ptas. España y 115 ptas. Extranjero— por giro postal o bancario a SIO, Apartado de Correos 10, Agramunt, (Lérida). De no ser así y a partir del 15 de enero de 1974 pondremos en circulación reembolsos por el importe de la suscripción más gastos. Muchas gracias.

EL ADMINISTRADOR

SIO - Boletín Informativo Municipal

*Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés
Sub-director: Jaime Cuñat Mata*

*Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)
Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt*

*Redacción y Administración
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)*

Suscripción anual: España 100 ptas.

Extranjero 115 ptas.

Número suelto 10 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

SAMFAINA - 2

Desmentim categòricament que al Pou hi hagin instal·lat la presó.

No crec pas que sigui veritat que els metges vagin a fer un homenatge a Molière.

Ser ric no te cap mèrit. Desgraciadament ser pobre tampoc.

La veritat nua no existeix. Acostuma a anar vestida.

Mentre hi hagi voravies els garatges no tindran problemes d'espai.

La realitat és una de les teories menys relatives.

Parlar per parlar no deixa de ser parlar per parlar.

La tolerància no serà una virtut capital però si que és una virtut com una casa de pagés.

L'home és fill de les circumstàncies. La dona també.

Es exemple de frase feta: El treball dignifica.

Això de que tot té solució menys la mort, no deixa de ser una trista solució.

La prova de que la perfecció no existeix la tenim en que la Venus de Milo era sorda.

En menjar una poma no experimentem cap plaer especial. Amb lo altre sí.

Hi ha carrers que es mereixerien un nom. Com també hi ha noms que no es mereixen carrers.

Hi ha llums que fan bonic però no il·luminen.

Encara que molts pensin el contrari escriure no és cap pecat.

J. Bertran i Puigpinós

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

MONCLLAR A AGRAMUNT

El senyor Manuel Cardona i Oliva, en representació del poble de Montclar, agregat d'Agramunt, ha estat nomenat conseller del nostre Ajuntament en les darreres eleccions i pel Terç d'Entitats. Tenir un ambaixador dels pobles de la nostra rodalia dins el nostre consistori, sempre ha estat motiu de profunda satisfacció, i més encara quan el senyor Cardona reuneix condicions humanes de gran vàlua: la seva simpatia, el seu do de gents, el seu ponderat criteri el fan mereixedor d'aquest càrrec que tots sabem que exercirà amb el seny i amb la humanitat en ell són proverbials. Felicitem de cor el senyor Manuel Cardona i Oliva i, amb ell, tot el poble de Montclar.

Amb l'elecció del terç d'entitats, el dia 27, ha quedat completat el quadre en el nostre Ajuntament i ja ens és possible donar una mirada de conjunt al futur Consistori. En altres èpoques hauríem "etiquetat" els Consellers per llurs idees polítiques, pel partit al qual pertanyien; però avui això no és viable, si més no, perquè tots els candidats, per imperatiu legal, havien manifestat llur adhesió als Principis del Moviment Nacional i altres L'eis Fonamentals.

Avui els membres d'un Ajuntament representen les famílies, els Sindicats i les Entitats del poble. Això és el que diu la llei; la realitat, però, és una mica diferent, almenys en poblacions petites com Agramunt, on tots ens coneixem. Entre nosaltres els interessos familiars, laborals i de qualsevol altre tipus, estan tan entrelaçats que, en la pràctica, tots els Consellers ens representen a tots els veïns. Els terços familiar, sindical i d'entitats, són vàlids com a procediment d'elecció; però ja no tenen tanta utilitat una vegada presa la possessió del càrrec.

Si volem establir una classificació serà més pràctic fixar-nos en el lloc de procedència, edat i professió de cada Conseller. Trobem així que vuit són de la Vila i un de Montclar. És molt convenient que almenys un dels membres del Consistori resideixi en algun dels pobles que avui tenim agregats al nostre municipi. Aquest senyor pot aportar una visió distinta dels problemes plantejats a la gran família agramuntina; problemes que, com és lògic, no es veuen ben bé igual des de Montclar, posem per cas, que des de la nostra plaça de l'Església.

En quant a l'edat predomina la "segona joventut" dels 40 als 50 anys. El Conseller més gran no arriba de bon tros a la seixantena, i el més jove solament té 26 anys. Pel que fa referència a l'edat, és un equip ideal.

Per professions trobem dos empleats de Banca, dos administratius, dos pagesos, dos comerciants i un industrial. Una mostra ben representativa de la classe mitja agramuntina.

A tots aquests bons senyors ens imaginem il·lusionats i desitjosos de servir al poble, sobretot els han d'estrenar-se en els quefers municipals. També els veïns estem a l'expectativa, amb més ganes d'aplaudir-los que de criticar-los, amb més ganes de col·laborar que de fer la traveta. I amb l'esperança que des de Ca la Vila, es sabran valorar degudament i aprofitar pel bé del poble, totes les energies i recursos que existeixen ací i allà, en diferents indrets de la població.

ISSET

UN AGRAMUNTI QUE SE'N VA

L'amic de tots, En Ramon Inglés i Mortés, s'ha traslladat a viure a Monçó per tal de regentar-hi un complex hotelier. Des d'aquestes planes de SIO desitgem a l'amic Ramon, de cal Crich, molta sort.

FLAUTES

La Secció de Flautes de la Coral Bon-cant, ha assistit a la Trobada d'Infants Flautistes celebrada el 25 de novembre a Ivorra, junt amb grups d'Anglesola, Cervera, Guardiola, Sant Ramon i Tarroja, tenint lloc els actes següents: missa, dinar de germanor i concert.

ELECCIONS

El dia 27 de novembre han tingut lloc les eleccions per al Terç d'Entitats, sortint com a consellers nous En Jaume Bonet i Boix, i En Manuel Cardona i Oliva, del nostre agregat Montclar. Enhorabona.

BORSA AGROPECUARIA

Els pollastres han sofert una nova baixa. De 44 pts. el quilo han passat a 36, preu pagat al granger. Per al detallista, en canvi, ha pujat el preu, havent aconseguit la cota de 63 ptes., net. S'espera que els pinsos pugin, ja que els materials fonamentals que els integren han sofert una puja radical, com es va preveure al seu temps. L'ordi ha passat de 5,40 a 7,50, i el blat de moro, de 4,80 a 7 ptes., preus que no s'havien pagat mai al pagès.

LES TEMPERATURES BAIKEN

El dia 28 de novembre, a les nou del matí, dins el poble s'ha arribat ja a 0° C. Durant aquest dia no desglaçà a l'ombra.

RESTRICCIONS

Aquest mot de reculades i incòmodes suggerències i records, torna a deixar-se sentir. Com arreu, entre nosaltres també han arribat les mesures «voluntàries» d'economia energètica. Hom, qui més qui menys, ha començat a treure la pols de les estufes, brasers calorífics, «rucs», etc. I els comerciants dels clofolls, rullols i llenya tornen.

SEQUERA

No plou. Després de sembrar va fer una pluja que els pagesos no consideren, ni de molt, suficient. Els camps estan encrostats i els vents i el fred hi abonen les malures.

TOTS SANTS

Aquests dies tan populars —Tots Sants i Dia de Difunts— s'han celebrat amb molt de relleu. L'amor als difunts encara se celebra entre nosaltres amb floretes i fotografies: floretes de plàstic de flaire química, i retratc amb una presència de temps descolorit. Foren molts els forasters que desfilaren pel recinte del silenci y del repòs etern com homenatge entranyable a familiars i amics.

FANALOFÒBIA I ARBOROFÒBIA

Per desgràcia, entre nosaltres hi ha unes colles de nois compresos entre els 15 i els 18 anys que tenen una tirria particular als fanals i als arbres. El Passeig s'ha ressentit d'aquesta esquirria als fanals, i el Camp de Tir d'aquest amor insà als arbres. S'han dit alguns noms, i hom ha quedat sorprès de qui es tractava.

ACCIDENT

El dia 18 de novembre, anant de Lleida en direcció a Barcelona, el matrimoni Serra-Sierra fou víctima d'un greu atropell de circulació. Han estat hospitalitzats i actualment es troben recuperats. SIO els desitja un ràpid guariment.

OBRES

La tan esperada claveguera a dalt sota els Dipòsits, ha estat enllestida com una de les pretensions més cobejades del veïnat que pobla aquell extrem de la població.

NADAL

Pocs dies després de sortir aquest número de SIO, tots plegats celebrarem Nadal. Els qui formem la família de redacció que un mes darrera

Segueix a la plana 9

FUNCIO DE TITELLES

En el seu continuat andarejar per la terra, l'home ha conegut multitud de circumstàncies que, superar-les li ha costat, a voltes, un car preu. Des d'antic coneixem textos on se'ns presenta la lluita dels pobles com estrictament necessària per a llur supervivència. I no ens estranya gens ni mica que, la majoria de vegades els mateixos pobles renunciïn a la pròpia independència per a sobreviure.

No és, certament, aquesta, una solució massa ètica, però fins a cert punt el narrador ens la presenta com a necessària. D'altres cronistes enfocaran l'objectiu més afilador i diran que fou una solució covarda, emparant-se, naturalment, en què la renúncia mai no justifica el fracàs.

D'altres narradors, en fi, no arribaran a presentar la situació d'un poble, sinó tan sols d'una família o la d'un sol individu. En multitud de línies indagaran la raó o raons per les quals hom ha desistit del seu propòsit, presentant com a vàlides situacions i arguments que el menys lúcid dels vivents desbancará sense mirar-s'hi gaire, entenent que no sols no són reals sinó que no poden ser-ho de cap manera.

En tots aquests casos hem de recórrer, abans de jutjar els fets cruament, a l'anàlisi mesurat i detallat de les circumstàncies que motivaren el fet i la seva posterior cloenda. Poso per cas que arribem a tres hipotètiques conclusions. Una, la necessitat de la submissió; altra, la conveniència de la renúncia; una tercera, la tosuda resistència. Quina de les tres solucions és, ètica, moral i pràcticament aconsellable?

Els pobles, i molt menys els homes, son afortunats de no ser de pedra. Són pobles i som homes. Som pobles i som homes en la mesura que sers vius i conscients del que som i, per tant, capaços per a moure'ns i evolucionar. Moure'ns en el nostre context, malgrat la duresa del sòl i evolucionar en el context del món i junt als altres homes, malgrat els malentesos i la desídia dels altres. Les pedres tenen una evolució estàtica, però els homes no. Això hauria de ser suficient per a entendre que ningú no pot negar-se —si vol viure— a canviar, però a canviar ell per ell, no per voluntat dels altres. Igual els pobles. És justificada, doncs, la submissió, la renúncia? Ho és la resistència, la ferma, la integritat de voler ser en la mida en què ho necessita un home, un poble?

Abans de seguir, entenguem que justificar una actitud no és justificar la persona. La persona no la podem justificar ni es pot, ella mateixa justificar. Fer-ho, equivaldria indagar la raó de la seva existència (no les circumstàncies que motivaren la seva existència) sinó

la seva intrínseca raó de ser, i això ni moral ni èticament no podem fer-ho. Així, doncs, convenim que la persona no la podem justificar, però altra cosa són els seus actes, les seves manifestacions. I, quant aquest aspecte, cal considerar primer una altra cosa.

L'home no viu sol. L'home, des de temps immemorial, des de sempre, ha viscut en comunitat. Pot haver succeït que visqués en una comunitat que no fos la seva, fins i tot que visqués entre animals, però l'home (heus aquí la seva grandesa) s'hi ha adaptat, si no plenament, al menys parcialment, (i defugim ara aquest aspecte), però no ha viscut mai sol, aïllat. Si l'home ha viscut en comunitat es deu a aquesta comunitat precisament perquè d'algun manera en participa, i aquesta d'ell. I, per tant, els seus actes d'una o altra manera van a la comunitat de la qual ell forma part. I tornem al que déiem fa poc: Si els seus actes són transcendents, podem justificar-los? Encara més: Els actes d'aquesta comunitat, són justificables?

Entenguem-nos: Si l'home no viu aïllat, si els seus actes "pertanyen" en certa manera a la comunitat, és evident que cal mirar-s'hi abans d'actuar. És evident que el que faci aquest home en rebran les conseqüències altres homes. És evident, en fi, que l'actuació d'un sol membre no caguirà la comunitat dins la qual està convivint, però de segur que l'actuació d'aquest individu influirà poc o molt en altres membres. En aquest punt, doncs, la seva conducta podria ésser motiu de justificació o d'anàlisi, si repercutís en d'altres membres de la societat. (Poso, per cas, un acte delictiu).

Ara bé. Es poden justificar els actes **comunitaris**? Una resposta afirmativa equivaldria a negar tota llibertat de decisió i actuació a aquesta comunitat. És evident que això no es pot fer, a la lleugera. I, negar-ho comportaria l'acceptació beneplàcita del caciquisme i l'arbitrarietat, cosa desdenyosa en tota comunitat humana. Així, doncs, cal desacreditar els historiadors? No, no. El que passa és que, com déiem abans, cal mesurar bé les circumstàncies que han gestat i rodejat els fets. Sovint ens adonem que, la renúncia, la submissió, no han estat obra de tot el poble, sinó obra d'uns quants, d'uns pocs, d'aquells que, per tal de salvar-se econòmicament o mítica —una posició de força, de temor, en fi— han permès l'abdicació, han escollit la renúncia i la submissió a la lluita, a la resistència, al sacrifici. I sempre són els mateixos qui, pretenent salvar la pròpia pell, han venut llur moralitat —si en tenien— i a tot un poble. En fi, un "Watergate" més en la història dels pobles. Una funció de titelles per a la història dels homes.

Jordi GUASCH

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

GESTORIA
FEIXA

Zapateria, 1
AGRAMUNT

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES *Viladós*

GRANET DE PEBRE, no, avui GRANET D'AMOR

per Josep Farreny

AL PRIMER INSTANT DE L'ANY Ú

Al ruc o somera.
Al bou o la vaca.
Al seu alé, baf, tuf.
Als seus excrements.
A la palla blanca.
Al fem calent i la seva olor.
A les taranyines.
A les parets, el sostre.
Als ratolins i talps.
Als escarabats.

A L'ESTABLE DE BETLEM.
A LA MARE VERGE.
A tot el seu cos pur.
HA NASCUT EL FILL DE DEU!!!

Al llombrigol tallat.
Als draps i les teles.
Amb que netejaren el FILL.
Amb que l'enbolcallaren.
AL BON JOSEP EL GRAN PARE.
A tot l'ambient.
A totes les coses
del gran moment.
A JOSEP I MARIA.
A JESUS FILL DE DEU.
El que traspalsaria el món.
El que seria més gran revolucionari.
Que va terratremolar-ho tot.
Esperits i cosos,
de rics i pobres,
de savis i rucs,
grans i petis,
joves i vells,
bons i dolents.
A L'UNIC SALVADOR.

Desembre del 1973.

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases
COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI
Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.
FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

CANTONADA

EL NADAL

per Zènit

Pastorets, pessebre, torrons, cantades..., missa del gall! Amb tot, però, ens preguntem cada any: què és el Nadal? De moment, el fet que es repeteixi aquesta Interrogació periòdicament, sembla que podem deduir que el Nadal és misteri. Si no fos així, sabríem el què és i, per tant, l'interrogant no hi seria. A més, correntment, parlem del Misteri de Nadal. Nadal, doncs, sembla ser un misteri. I, què és un misteri? Segons els diccionaris és quelcom inaccessible a la raó. Si traslladem el misteri al camp religiós, veiem que és una cosa que per a creure en ella és necessari un acte de fe.

Amb tot, però, a l'abast de tothom tenim els llibres sagrats que ens expliquen exactament tot el que passà el dia de Nadal: que la Segona Persona de la Santíssima Trinitat s'encarnà, es féu home, i habità entre nosaltres; nasqué Jesús. Si els llibres sagrats ens expliquen el fet d'una manera entenedora, on és el misteri? Sense cap mena de dubte, el misteri no radica en el naixement i, per tant, existència de Jesús; Jesús és un fet històric comprovable. Però només és un fet històric? NO. És un fet transcendent, sobrenatural. I en aquesta transcendència de la condició humana, en aquest transdir-la cap a una sobrenaturalitat consisteix el misteri del naixement de Jesús: el Misteri de Nadal. Aquest no és un fet "històric" al què tingui accés la raó. No. És un misteri per a creure en el qual, és necessari un acte de fe. Ara bé: a qui compromet? A tothom? No voldria emetre una resposta ni massa ràpida ni massa breu, però potser, de moment, podríem dir que aquest acte de fe compromet tota persona que és lliure. La raó no és una qüestió de llibertat; la raó és lúcida i immediata, i amb ella no hi ha més discussió que la lògica. Però la fe, creure en un misteri no implica una discussió lògica, sinó un acte de voluntat lliure. De tal manera que, si no hi ha llibertat, no hi ha fe. Si no hi ha llibertat, no hi ha Nadal.

Delegación Sindical Local Especial

Desea a todas las Autoridades, Entidades, Afiliados y público en general, felices Fiestas de Navidad y próspero Año 1974

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

CHOCOLATES JOLONCH

LA NOSTRA GENT

En Ramon Roca i Sala

—Data de naixement?

—El 8 de novembre de 1908.

—Lloc de naixença?

—Barcelona. Carrer Carders.

—En cas d'haver nascut fora, ¿quants anys porteu residint a Vila?

—No recordo el dia; però sí el mes, va ésser el setembre de l'any 1921 quan ens vàrem traslladar; per tant, fa 52 anys.

—¿Quin tipus d'ensenyament heu cursat i en quins centres?

—primaris

—secundaris

—superiors.

—L'ensenyament primari al col·legi Peninsular, amb el professor senyor Raja. I la teneduria de llibres a l'Acadèmia Hispano-Francesa, amb el professor senyor Giroux i els seus fills.

—¿A quina edat començareu a guanyar-vos la vida, en quin ofici, en quina professió o càrrec oficial?

—En ser fill de menestrals, durant les estones lliures d'estudi ajudava els meus pares en allò que convenia: repartir, obrador i taulell. Al traslladar-nos de Barcelona a Agramunt vaig dedicar-me al treball integralment.

—¿Quin ofici, professió o càrrec oficial us ha situat en la vida?

—La vida per a mi ha estat un sens fi d'aprenentatges, sense fer canvis radicals. No obstant, la creació de noves empreses anava modificant les meves activitats, procurant suplir la falta de coneixements amb l'estudi de l'assumpte, posant-hi molt entusiasme i voluntat. Sempre he procurat rodejar-me de bona gent i formar equip, i he tingut la satisfacció de trobar uns socis excel·lents, tota vegada que, s'ha tingut d'afrontar conjuntament la planificació de la societat i la dissolució o retirada de la mateixa, sempre amb coneixement i comprensió, i tinc l'alegria de comptar-los entre els més bons amics.

—¿Quines aficions teniu: música, art, literatura, esports, art?

—He tingut sempre afecte a la música i a mi, la bona, sigui clàssica o moderna, si és melodiosa em fa oblidar preocupacions. L'art m'agrada com la música, puix he visitat moltes exposicions. Els esports els admi-

ro per l'esforç i disciplina que han d'imposar-se els qui els practiquen, encara que reconec que m'ha baixat l'afició, potser per l'edat; no obstant, sóc soci del Barcelona des de fa més de 30 anys. També m'agrada anar de passeig, caminar.

—En practiqueu alguna?

—El meu esport preferit, si se'n pot dir esport, és com deia darrerament, el caminar i, a ser possible, per les muntanyes del nostre Pirineu.

—Per quins països heu viatjat?

—He efectuat alguns viatges a les nacions frontereres al nord d'Espanya.

—¿Quin diari, revista, llibre o altre tipus de publicació llegiu?

—Diàriament, "La Vanguardia"; però en fullejo d'altres, per bé que en tots hi ha quelcom interessant. De revistes, les econòmiques i tècniques com a estudi i orientació del moment, les de caràcter industrial, sense descuidar les agrícoles i ramaderes. La nostra revista SIÓ, que considero molt equànime en els seus articles i informació, i que ens demostra el que es pot fer sense mitjans, solament amb voluntat d'"entrega" per part de l'equip de col·laboradors, tots ells locals.

—¿Quines intervencions heu tingut en la vida col·lectiva de la nostra Vila? (Política, esport, art, religió, cultura, etc.)

—És una pregunta que no crec ser el més indicat per contesta-la. Unes circumstàncies en moments determinats han fet que la meva col·laboració fos intensa. Sense tenir càrrec directiu crec haver col·laborat, d'una forma o altra, en les diverses activitats creatives de tot ordre d'Agramunt.

—Com veieu l'actual Agramunt?

- en el seu context econòmic
- en el seu context cultural
- en el seu context esportiu
- en el seu context administratiu, etc.

—El context econòmic d'una població, és el conjunt de variats aspectes de la mateixa i un equilibri de valors. Crec que podem manifestar que som privilegiats, disposem d'una comarca agrícola extensa, d'una indústria variada que permet el treball de mà d'obra masculina i femenina, d'una ramaderia molt important, i principalment d'uns empresaris, en qualsevol rama de les tres esmentades, actius i emprenedors. I una gran quantitat d'homes que ocupen llocs de responsabilitat dintre les empreses, amb vocació i que no regategen l'esforç. I a més, mà d'obra qualificada amb voluntat i una joventut que, degut a l'esforç dels seus pares, si aprofiten els estudis, podem esperar molt d'ells per a completar el quadre. Al meu parer, és això el que té valor i donarà pau i progrés als pobles que disposen d'aquest capital d'energia i vitalitat, si se sap aprofitar-lo per al bé de la comunitat, que és el poble on vivim i treballem, sense descuidar que tenim els mitjans; però aquests es poden perdre si no som dignes d'aprofitar-los. La Comarca, com és natural, és Agramunt i el seu radi d'influència. No seria possible fer quelcom per a la mateixa?

L'aspecte cultural, que té molta afinitat amb l'econòmic, pot tenir el defecte que sembla arrencar del nostre caràcter individualista. Moltes institucions hem creat; però la major part han desaparegut. Sempre surten persones que saben organitzar; però quantes vegades es troben soles! Hauríem d'ajudar-les i protegir-les, els uns amb la seva "entrega" humana i els altres amb l'econòmica. La solució podria ser la creació d'un Patronat, que podria tenir la seva arrencada amb els bens immobles propietat de "La Barretina", que vol dir de tot el poble, els quals estan bloquejats i sense utilitat, quan per la seva situació, en un indret cèntric, podrien contribuir al millorament del conjunt urbà. Aquest Patronat podria engrandir-se amb donatius posteriors. Avui, els que sembla que siguem els propietaris de "La Barretina", som uns senyors els quals circumstàncies fortuïtes ens han posat en aquesta situació, que seria necessari resoldre, ja que dels actors solament en quedem quatre de vius, i tots massa vells, i dels altres hi ha hereus. I com més temps passarà es pot fer més difícil d'arreglar-ho.

L'esportiu té l'enemiga de la comoditat, ja que tots els esports requereixen voluntat i sacrifici. Crec que tota la nostra joventut practica un esport, però al cap d'algun temps el deixen; alguns per falta d'entusiasme o de mitjans. S'ha de considerar l'esport espectacle i l'esport pur. Per a aquest darrer falten ajudes.

És missió de l'administració captar col·laboració i ajuda de les tres primeres, puig sempre falta ordenació i coordinació en les idees i obres dels veïns. Crec que des de l'Ajuntament i comptant amb l'equip d'homes que l'integren, la seva bona voluntat i la que posa l'Alcalde a aconseguir el millor, es pot lograr fer anar a una tots els valors que tenim. Sempre Agramunt ha demostrat

estar a la seva altura; però solament durant el període que dura la iniciativa, i convindria sostenir-se.

—D'estar al vostre abast planejar la vida agramuntina, què faríeu?

—Crec que per planejar la vida agramuntina es tenen de viure i trepitjar els problemes. Molt s'ha fet i estic convençut que més és farà, sempre d'acord amb les idees i necessitats que diàriament es plantegen, donant preferència al que pot situar el nostre poble dintre els diversos aspectes que les preguntes anteriors ens plantejaven. Per tant, crec no estar prou assabentat, podria caure en un error d'apreciació; tinc confiança en l'esdevenidor i els homes.

—Com veieu el futur d'Agramunt?

—El futur d'una població és el resultat de les diverses activitats dels seus governants, de la iniciativa dels veïns i de la canalització en tots els ordres de Hurs activitats. He manifestat anteriorment que comptem amb moltes condicions per mirar-lo amb optimisme, sens oblidar que la riquesa, sigui la que Déu ens dona o la que nosaltres creem, ha d'ésser ben administrada, ja que l'experiència demostra que el futur depèn de l'esforç, voluntat i treball que els homes posem i de la disciplina que ens imposem nosaltres mateixos.

Els estaments locals estan avui regits per homes que tenen les condicions necessàries per portar a bon terme les tasques que cada estament té assignat. Una vegada estudiats els assumptes s'ha de tenir la fermesa necessària per posar-los en pràctica. No oblidem que el poble d'Agramunt ha tingut falles degut a prejudicis i interessos particulars de generacions anteriors. Avui regeixen els destins locals homes d'una altra generació, per tant, més preparats, i han de lluitar per aprofitar el que trobin de bo i deixar a la cuneta el que no convingui.

—¿Voleu explicar la vostra actitud sobre qualsevol aspecte de la vida?

—Difícil pregunta, ja que, com tot ésser humà, depenc del moment que es presenta, de l'estat que es troba, de les circumstàncies que vénen, del caràcter que tenim i algunes vegades del dia i de l'hora; sense descuidar el que portem dintre, que en un moment pot ser consideració, reacció, comprensió, serenitat, geni; o l'estudi fred, ponderat, reflexiu del problema; però procurant sempre que l'estat d'ànim no pertorbi els sentiments, que al fi és el que més importa per reaccionar dignament. No obstant, estic molt agraït i content de la vida, considerant que aquesta té roses i espines, com Déu ha posat de tot al món, procuro aprofitar les primeres i esquivar o acceptar les segones.

—¿Voleu citar, si us plau, tres agramuntins de relleu a qualsevol nivell?

—A l'hora de valorar persones és difícil escollir, per tal com poden ser molts els agramuntins que mereixerien ser qualificats. Crec que per falta de dades o per no haver seguit la vida prop dels mateixos, no estic capacitat per a nomenar solament tres agramuntins; potser em seria més fàcil si la llista fos més extensa, puix crec que són bastants els qui mereixen entrar en el relleu.

Més sobre el Pilar d'Almenara

—Carta oberta a un arqueòleg de la comarca.

Benvolgut amic:

En la vostra carta última, i com a comentari al nostre article aparegut en aquesta revista (núm. 105-XI-72) ens diu que, a part de trobar-lo força encertat, no veieu tan clar l'origen del Pilar d'Almenara com es desprèn de l'esmentat article, ja que. —segons vós—: "En el Pilar no hi trobem les marques dels picapedrers i en canvi a l'església sí. El que vol dir que el Pilar ja hi era a l'arribada dels cristians, i el fet que sigui rodó no vol dir que no fos àrab. Caldria fer excavacions a les dependències que hi havien al seu redós".

Ens plau el vostre comentari i observacions al nostre article, car així mateix ens permet ampliar-lo amb unes quantes consideracions que no varem exposar en aquell degut a la seva brevetat i característiques.

Si donem una ullada a l'emplaçament del Pilar —geogràficament parlant— veurem que domina la zona que comprèn Preixens, Pradell, Ventoses, Butsènit, Montgai, La Sentiu, i Balaguer, viles de la vall del Sió, camí natural d'anades i vingudes de gent durant el transcórrer dels temps. Per aquesta raó es troben en aquests entorns romanalles de diverses èpoques, com vós mateix heu comprovat.

Si situem el lloc en el moment de la Reconquesta, trobarem el país amb els Ermengols del casal d'Urgell comanant la gent cristiana. —i a la vegada repoblant— la vall del Sió, davallant del N. E. (Sanaüja) i cobrint tota la ribera del riu Sió, com una mena d'arc fins a Balaguer al S.O. on fineix. Aquesta darrera població és presa als sarraïns en 1105.

De la conquesta d'Agramunt el 1070 fins a la de Balaguer, s'escolen trenta-cinc anys; anys d'inseguretat per als agramuntins, la plaça forta dels quals possiblement no es lliura de les falconades dels sarraïns, que campen pels plans d'Urgell. Necessari és, doncs, puix la vila és bastida en el pla, aixecar una torre de guaita, una "guàrdia", que vigili permanent els moviments de l'enemic, i que per la seva situació (439 m., vèrtex geodèsic), poder alertar tota la zona, que penosament es va repoblant, de la proximitat del perill.

Aquest moment és possiblement repetició d'altres versemblants que han pogut esdevenir en el transcórrer dels segles en aquests àmbits, per raó de llurs característiques geogràfiques i ésser la vall o ribera del Sió camí natural E. — O., com ja dèiem al principi.

No és d'estranyar, doncs, que possiblement amb anterioritat al Pilar d'Almenara medieval n'hi existís en el mateix lloc un d'origen romà, o fins i tot més antic, que fos destruït i posteriorment reedificat amb noves tècniques de bastir emprades en aquell moment.

Però no podem oblidar que és el medieval el que ens resta avui; que sia el basament més antic tan sols es hipotètic. Creiem amb vós que unes acurades excavacions estratigràfiques en el lloc podrien treure'ns del dubte.

El fet que a l'església propera es trobin empremtes de picapedrers i al Pilar no, al nostre entendre no és prova suficient que ens demostrí l'existència del Pilar a l'arribada dels cristians, si l'església propera és d'estil posterior a la construcció militar; empremtes de picapedrers les trobem a l'ensens amb grafia igual en el decurs dels segles i en llocs molt distants.

A França, on darrerament l'arqueologia medieval està prenent força empenta, han estudiat aquestes construccions militars àmpliament i amb cura. Entre altres E. Gatian de Clérambault a primers d'aquest segle, i Marcel Deyres avui dia, en llurs modèlics treballs exposen característiques i particularitats d'aquestes fortaleses.

Les que hem vist publicades tenen una sorprenent analogia amb les que trobem a la nostra comarca, entre elles el Pilar d'Almenara sens dubte, fins i tot les mides, amb poca

variació, gairebé són les mateixes, així com també les descripcions del context on estan ubicades aquelles. Segons els autors, la datació de la degana de les conservades, de configuració cilíndrica és a l'entorn de 1050-1060. Autors opinen també l'existència de més antigues, donades les solucions tècniques reeixides ja en aquesta data pel que atany a aquesta construcció de planta circular i forma cilíndrica.

Nosaltres creiem en la probabilitat que experts francesos, o allionats per francesos, al servei de la gent d'armes del nostre país, intervingueren en la construcció d'aquestes petites fortaleses, comanant grups de picapedrers i paletes autòctons bastiren bona part de les torres de guaita de la nostra comarca. Llur configuració, interior i exterior, repetida a l'ensens en una i altra torre, àdhuc aspectes constructius indígenes observats adesiara en les nostres prospeccions, conjuntament amb la idoneïtat amb les torres franceses i ésser probablement contemporània la cronologia de llur construcció, ens ho fa creure així mateix.

El tenir també coneixement de la participació de gent francesa en el món medieval català, ens inclina a exposar aquesta hipòtesi a comprovar mitjançant un seriós treball d'investigació de camp, majorment excavacions.

Com que ja hem parlat d'elles, i en la manca de possibilitats de realitzar-les per ara i tant, fem la cloenda d'aquesta carta amb una amical encaixada per a vós del vostre.

J. M.ª MIRO I ROSINACH

MISCELANIA

L'HIVERN A MUNTANYA

*Vénen els esquiadors,
n'hi ha dels dos sexes,
tots tenen bons colors
com també bons reflexos*

*Es un deport molt sa,
jo no he esquiat mai,
però sempre n'hi haurà
que corren sens esglai*

*No cal ésser un campió
per practicar un xic l'esquí,
sols falta que un monitor
vulgui perdre un dematí*

*També pot ben passar
que hom es trenqui quelcom,
sobretot en començar
puix quasi passa a tothom*

*Si així ha ocorregut
és motiu de distinció,
ja que molts haurien volgut
trobar-s'hi ells, sens excepció*

*Tots sabem que molt vesteix
quan algú va escaiolat,
dir que el mal que pateix
l'esquí ho ha ocasionat.*

El trobador de secà

CELEBREMOS LA NAVIDAD

El transcurso del presente mes nos depara la fiesta cimera de nuestro tupido Santoral, en la que nos disponemos a conmemorar un hecho acaecido casi dos mil años atrás, cual es el nacimiento del Divino Niño, cuya venida al mundo apareció orlada de los más venturosos presagios de auténtica y permanente paz... ¡Y en la tierra, paz a los hombres de buena voluntad! Fue el anuncio que, impulsado por clarines angélicos, recorrió al instante toda la redondez del orbe.

Incontables generaciones se han venido sucediendo desde aquellas fechas situadas ya en la penumbra de los tiempos, y sucesivamente, sin interrupción ni lapsus alguno, se han ido transmitiendo el legado precioso, rico en ambiciosos deseos y proyectos, si bien no tanto en efectivas y esplendorosas realidades, que encarna el pregón anunciador de tal buena nueva. Mas, en todas las épocas y quizás por idénticos o parecidos motivos, aunque disfrazados las más de las veces en diferentes posturas y matices, ha surgido el fantasma demoleedor de las guerras, que ha hecho difícil y prácticamente ineficaz al correr de los días el don venturoso de la paz.

En todas las disputas se busca siempre una justificación o disculpa del hecho inicial, y si analizáramos con absoluta imparcialidad y justicia las causas que generalmente las provocan, seguramente que, como antes de la sociedad de que formamos parte, tendríamos que ruborizarnos y entonar con resignación y sincero arrepentimiento el «mea culpa», pues posiblemente no estaríamos exentos de ella, ya que nuestra actitud muchas veces impropia, derivada y a consecuencia de las desmesuradas apetencias y egoísmos que nos dominan, nos acusarían sensible e inexorablemente.

Observemos con detenimiento el ambiente en que vivimos y no nos resultará difícil apreciar que solamente disfrutamos una paz a todas luces aparente. Las relaciones entre la generación actual y las precedentes, no son lo amistosas y cordiales que debieran; existe una acusada divergencia de criterios que hacen cada día más difícil y complicada la lógica y cotidiana convivencia. En las familias, base de la sociedad, tampoco reina aquel espíritu de sacrificio, comprensión y ayuda que es indispensable y necesario para soportar estoicamente, casi diría con digna alegría, los múltiples sinsabores y dificultades de todo orden que la vida en este aspecto comporta. Tampoco las relaciones laborales y sociales se caracterizan por este clima de mutua confianza y colaboración que hacen más alegre y dinámico el trato con cuantas personas nos rodean. Por doquier se respira un aire de desconfianza y recelo, auténtico valladar contra el que se estrellan los buenos propósitos y rectas intenciones de aquellos pocos semejantes que con desusado amor y voluntad decidida se sacrifican constantemente para atenuar tan caótica situación.

Celebremos la Navidad que se avecina y otras muchas con sana comprensión y alegría, en un ambiente familiar y social dignos, tirando el lastre de nuestras suspicacias y quimeras, derramando amor y fervidos deseos de auténtica y sincera felicidad hacia cuantos nos rodean y soportan. Que tal fecha sea el punto de arranque de nuestro mejoramiento individual, inicio y base del colectivo, poniendo a prueba nuestra capacidad de sacrificio, que haga posible la venturosa paz pregonada a través de los siglos e inasequible en su totalidad hasta la fecha.

Convirtamos en eficaz realidad los emocionados deseos que estos días flotan en el ambiente. Que no sean efímera flor de un día. Seamos todos hombres de buena voluntad.

D. ROIG BALASCH

QUADERN -- Ve de la plana 3

l'altre fa possible aquest miracle anomenat SIÓ, desitja a tot Agramunt un Nadal ple de joia: sense massa boicot als torrons, sense massa estalvi d'energia, però, això sí, deixant el cotxe aturat per tal de romandre aquests dies bellíssims a casa, units amb tota la família. ¡Bon Nadal! S I O

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE NOVIEMBRE

NACIMIENTOS:

Mª Angeles Martinez y Salmerón
día 15
Francisco Javier Gené y Bosch, día 18

DEFUNCIONES:

Dolores Borges Santamaria, 67 años
día 4
Ana Paris Soldevila, 5 días, día 11
Pablo Penella Ramón, 71 años, día 23
Ana Durich Espuñes, 85 años, día 30

• • •

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE NOVIEMBRE

Día 5	16 litros m. ²
> 6	6'3 >
Total	22'3 litros m. ²

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Para buen servicio

Funeraria
(Casa Romá)

Rapidez... Economía...

Servicio Oficial único de
EL OCASO, S. A.

Merced, 19 Teléf. 390309
AGRAMUNT

CHOCOLATES JOLONCH

9

De Capellans encara en queden

...voldria que la gent —els que xerren, els que parlen, els que dialoguen—, abans de llençar cap pedra als de dreta o als d'esquerra, mirin si ells mateixos estan nets de culpa...

Sí, encara en queden. No tants com abans, però en queden. No tots se n'han anat. La majoria encara hi són. Això sí: s'adonen de que avui no és tan gloriós ni tan fàcil això de ser capellà. Però ells —malgrat les crítiques (si fan, perquè fan, si no fan, perquè no fan), el poc sou i els "xistos de taverna"—, segueixen actuant i vivint il·lusionats el seu sacerdoci (1).

Saben que ja no són aquells personatges que se'ls acostumava besar la mà i a donar aquells petits compliments humans. Saben bé que és així com van quedant-se al lloc que els pertoca: al lloc de servidors, més que no pas al de "líders".

Saben que, per a alguns, "els capellans tenen la culpa de tot"; i que "la xusma" (vull dir la incultura, la incomprensió històrica i la informació dirigida) els segueix crucificant igual com al Crist. Potser, de vegades, amb raó, però.

No obstant, senten tots —joves i vells, renovadors i conservadors— que llur sacerdoci encara té sentit, per més que, nascuts amb tants defectes com els altres homes, s'hagin posat a realitzar una missió ben compromesa, que és més que per a homes.

Han hagut de vèncer dubtes, indecisions, tristeses, desànims, cansaments, pors. Han hagut de vèncer el sentiment i l'emoció d'unes altres crides que, sense ser dolentes, ells n'havien de prescindir conscientment i lliure: la crida, posem per cas, d'una dona i d'una llar propis (2). En comptes d'aquesta llar, algú ha posat damunt dels seus braços tot el Pa i tot el Perdó de Deu.

No es consideren pas uns herois. Per això saben que són homes plens de limitacions i defectes. També tenen molt present que la llibertat no consisteix en canviar capriciosament de "traje"; que no se la poden vendre a ningú; que es realitza dintre dels límits jolosos de la paraula donada; llibertat que, en plena lucidesa, van "entregar" al Crist un dia que —comptant amb Ell— van decidir de "cremar les naus".

Tampoc no condemnen als companys que han deixat la tasca sacerdotal. No els condemnen, perquè Crist no ha creat el cristianisme per condemnar. A més a més, si ells haguessin fet el solitari camí de l'egoisme, potser haurien, acabat decidint el mateix. És ben cert: les coses de la consciència i, sobretot, les de la gràcia, són quelcom misteriosos. Al capdavant, només n'hi ha Un "que penetra al cor i els ronyons" (3). Ells, no.

Els ho faran més bé o no tan bé; però creuen que encara té sentit la seva vida: una vida en la que poden repartir consol, Evangeli, esperança, perdó, gràcia, germanor, vida eterna. Una vida en la que, d'altra banda, sovint han de demanar perdó a Déu i als homes per no haver sabut encertar sempre o per haver manejat no massa bé les coses enormes i estupendes de Déu.

No tots se n'han anat. Mai no se n'aniran tots. Pocs? Molts? El Regne de Déu mai no s'ha construït amb el poder dels nostres números i estadístiques.

De capellans, encara en queden i en quedaran. Sobretot, aquells que no són notícia. Aquell Qui els va cridar els donarà el compromís, l'esperança, l'amor i la sinceritat.

No obstant, aquests sacerdots sentiran el buit de tanta gent que els tindran per antiquats, ridículs, pesats, inútils...

Però també sentiran la gran joia de què Déu —l'Alfa i l'Omega— no pensa pas de la mateixa manera...

Mn. J. M. RICART

- (1) Sobre això, us recomano una de les obres mestres —per a mí ho és—, del s. XX: "El petit príncep", de Saint-Exupéry.
- (2) "Només serà capaç de mantenir-nos en la castedat el desig de trobar i de reveure el Crist. Gràcies a aquest desig, podrem respondre a la crida de la puresa de cor i de viure en l'autenticitat" (De la "Règle monastique", de la comunitat de Taizé).
- (3) Tret d'una carta de Sant Pau.

FUNERARIA J. TORNÉ

PANTEONES — LAPIDAS

MARCOS DE ACERO INOXIDABLE

(de la Casa Serrano de Barcelona)

CORONAS de FLORES, naturales y artificiales

ARCAS DE ZINC

Exposición al natural a la atención del público

TRASLADOS A TODA ESPAÑA

Servicios para los asegurados a

EL OCASO, S. A.

Y recuerde...

CALIDAD Y PRECIOS SIN

POSIBLE COMPETENCIA

Circunvalación, 4
Arrab. Puigvert, 22

Teléfono 39 08 62
AGRAMUNT (Lérida)

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Artículos Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Ruda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

UNA VISIÓ DE LES VARIANTS DELS TEMPS

*Temps suaus, temps de tempestes.
Temps de boires, temps solejats.
Temps de guerra, temps de postguerra.
Temps presents, futur i passats.*

*Temps d'infància, temps d'estudis.
Temps de doctrines i poc pensar.
Temps novells com ocells que volen.
Temps que a tot lloc et pot portar.*

*Temps de joia i de jugueres.
Temps de carreres i «cavall fort».
Temps de baldufes, todes i truques.
Temps de tot, menys de temps mort*

*Temps de neguits i nebuloses.
Temps de propòsits, temps de fadrins.
Temps de músiques, temps de festes.
Temps de càntics i violins.*

*Temps d'escopetes, gossos i fures.
Temps de caceres, temps de vigor.
Temps que les cames corrien amb força.
Temps que el món era d'un altre color.*

*Temps de fam, temps de misèria.
Temps de guerra i revolució.
Temps que els homes semblavem bèsties.
Temps de camps de concentració.*

*Temps de retorn, temps d'esperança.
Temps sense joguines ni «cavall fort».
Temps de començar de nou altra vegada.
Temps que l'abans fet semblava havia mort.*

*Temps que ja no era ocell novell que vola.
Temps que la rialla quasi es va estroncar.
Temps de preocupacions, assaigs i proves.
Temps que una nova vida em vas orientar.*

*Temps de repòs, temps d'enyorança.
Temps de pensar molt més enllà.
Temps de viure amb recordança.
Temps, quina dansa ens fas ballar!*

Agramunt, 20 de novembre del 1973
Fernando ROS

III Expo. Filatèlica y Numismática de Agramunt

La Comisión organizadora de la III Exposición Filatèlica y Numismática, agradece la gran afluencia de visitantes al Certamen, muchos de ellos de distintos puntos de toda la región, y se congratula del interés despertado.

Los coleccionistas locales, han recibido en un acto privado y sencillo, los Trofeos obtenidos, que han sido entregados en el despacho del Ayuntamiento, por nuestra primera Autoridad Municipal. Don José M.º Inglés, tras felicitar a los galardonados, ha expresado su agradecimiento a la Casa de Cultura y Biblioteca Pública de la Caja de Pensiones para La Vejez y de Ahorros, por alentar y secundar manifestaciones culturales, que surgen en la población.

El Dr. BENJAMI RAMÍREZ COSTA i SRA. tot agraint les mostres de simpatia i afecte rebudes dels seus amics, es complauen en felicitar les Festes de Nadal a tots els agramuntins i, a la vegada, els assabenten que per motius de salut han traslladat la seva residència a Màlaga per una temporada.

OPINIONS SOBRE EL FRUIT DE LA VIDA

M'agradaria saber qui sou i quants anys teniu; em refereixo al senyor que va escriure les ratlles "Reflexions al número 115".

Crec que sou un home inquiet i això m'agrada molt; us confesso que jo també ho sóc. Ara bé, baix el meu criteri, la vida considero que és llarga i plena, tal com diu la Jaumina.

Si els sers humans tenim desenganys, és perquè ens falla la comprensió i no som prou resignats. Sabem des de petits que aquest món és una vall de llàgrimes.

Quan un ser humà es mor materialment, deixa la llavor que ens varen llegar els pares, i les obres continuades des de segles seguirem transformant-les mentre Déu vulgui.

La vida en si, doncs, segueix. I amb la seva llargada infinita i indefinida pels homes, està tanmateix plena de valors materials, morals i espirituals. Per tant, és, a més, meravellosa i agradable.

He observat durant l'estada per aquesta terra filla de la natura i creada per Déu, que moltes vegades els dolors humans contreen l'amor i que aquest afecte que tots portem dintre del nostre cor, quan està engendrat i forjat amb el sofriment, igual com en el roser les punxes, serveix per portar la caritat i la felicitat envers els nostres consemblants.

Si no fos així, com els supervivents en qualsevol terreny de contrastos humans, trobarien el camí normal altra vegada per a poder conviure entremig de tantes penes i alegries?

La comparació del roser, amic, jo la trobo realista. A mi m'ha fet pensar molt i, pel que veig, a vós també. En quant al que dieu dels paràsits, dels treballadors i de les diversions, ho trobo exagerat.

Tanmateix, jo intento ser optimista, permeteu-me, doncs, que us digui: no caiguen en el pessimisme. La vida no té res de pesada, nosaltres sí som febles i pesats. Per aquests motius tenim necessitat de ser virtuoses, prenent la vida tal com les circumstàncies ho manen, procurant no desviar-nos massa del camí bo; caminant sempre endavant, aprofitant el fruit sa i madur que la vida ens ofereix com a prova.

Josep PADULLES

Leñas y Carbones
F. Santamaría e Hijos
Santa Esperanza - Tel. 390387

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar
Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Noviembre, adoptaron los siguientes acuerdos:

PAVIMENTACION CALLE CAPILLA.

Aprobar el Proyecto Técnico y Pliego de Condiciones para la realización de las obras de la pavimentación de la calle Capilla con un presupuesto de 475.000 ptas. redactados por el Arquitecto Don Juan M.ª Porta Dinarés.

PLANTILLA FUNCIONARIOS.

Dado cuenta del informe de la Dirección General de Administración Local sobre la clasificación de las Plazas de Plantilla de este Ayuntamiento, la Corporación acuerda aceptarlo aprobando la Plantilla con carácter provisional y a resultados del visado reglamentario de dicho Centro.

EXPEDIENTE CREDITO.

Aprobar la propuesta de la Comisión de Hacienda y utilizar por medio de transferencia dentro del Presupuesto Ordinario las cantidades que se estiman sobrantes en determinados Capítulos para reforzar los que resulten con defecto.

SERVICIO AGUA POTABLE.

Dar cuenta de un escrito del Sindicato de Riegos de la Comunidad de Regantes de los Canales de Urgel, estableciendo una derrama para el suministro de agua potable, de 29.216 pesetas.

LICENCIAS DE OBRAS.

A D. Salvador Martí Escudé, se le deniega la construcción de una pared medianera en el corral sito en Travesía del Matadero, por no acompañar Proyecto Técnico.

A D. Jaime Pascual Fontanet, reconstrucción del tejado de la casa sita en calle Aspi.

A D. Pedro Ribó Moles, reparación del tejado en la casa sita en Avda. J. Mestres.

A D. Inocencio Villegas Gil, obras interiores en Academia Agrícola Mercantil.

A D.ª Nieves Ros Pijuan, levantar el tejado y construir una pequeña terraza en su parte superior, en calle Estudios Nuevos.

A D. José Albareda Gomá, obras interiores en la casa sita en Plaza Hospital.

A D. Jaime Pintó Batalla, apertura de una ventana y obras interiores, en casa Arrabal de Puigvert.

A D. José Bertrán Piqué, para vallar un patio en Arrabal de Puigvert y reparación del tejado de un cubierto

A D. Juan Solans Tohá, pavimentar bajos casa sita en calle Instituto.

A D. Ramón Galcerán Bargués, obras interiores en la casa sita en Estudios Viejos.

A D. José Marsol, obras interiores en casa Arrabal de S. Francisco.

A D. Jaime Areny Guardia, conectar al alcantarillado, la canalera de la casa sita en Extramuros.

A D. Domingo Ros Torrens, por idem. cubierto calle Circunvalación.

A D. José Bertrán Porta, por idem. casa Extram. S. Juan

A D. Ramón Puigpinós Comelles, por idem. casa Extramuros San Juan.

A D. Luis Folguera Oliva, construcción de una Casa vivienda de Renta limitada sobre el almacén sito en camino de las Planas.

A D.ª Teresa Puig Guasch, construcción de una vivienda de Renta limitada en carretera de Balaguer.

A D. Gaspar Vicens Teixidó, prórroga de la licencia para la construcción de un edificio en calle Guimerá.

A D. Salvador Martí Escudé, reconstrucción de una pared medianera en Travesía Matadero.

A D. José Mora Capdevila, conexión canalera al alcantarillado, en Extramuros San Juan.

A D. Ramón Castellá Felipó, modificar almacén calle Instituto.

A D. Tomás Figuera Bonet, obras interiores en casa calle Arrabal de Puigvert.

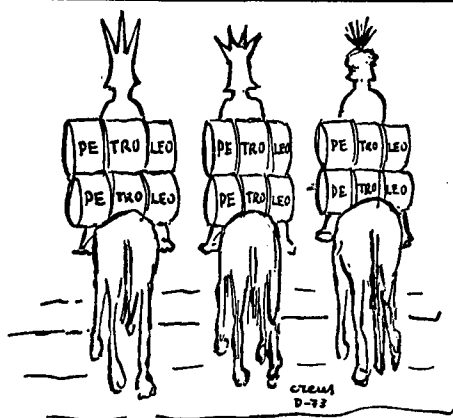
A D. José M.ª Ball Casades, conexión canaleras casa calle Zapatería.

A D. Genaro Romeu Rosell, idem. casa sita en Arrabal de Puigvert.

A D.ª Josefa y Maria Valls, idem. casa de Avda. J. Mestres.

A D.ª Luisa Valls Figols, idem. casa calle Castillo.

A D. Domingo Vilalta, vallar huerto camino Planes.

REYES ESPLENDIDOS

¡ATENCIÓN SEÑORA!

Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.

Es un consejo de

Tintorería
salas

Sió, 29

AGRAMUNT